qui preciũ et bonor et gloria mea eſt ne pu-
ro corde ab hoĩbus coleretur. illi ita, ſed ego
ſēper cucurri per miliciã et viã ꝑpoſitam
inflexibilis in ſiti ſalutis eorũ cupiens eorũ
fide ſaturari. ſʒ ipſi ore ſuo benedicebãt
vt adulationis me verbis deciperent et cor
de ſuo maledicebant mala in me machi
nantes.
Ipſi me per tribulationes et dolos impu-
gnant. Verũtamen aĩa mea ſubiecta
eſto deo et debes quoniam non a me ſʒ
ab eo eſt patientia mea ipſe eniʒ patien-
tē et fortē in pſecutionibus meis me fecit.
Iterũ merito ſubiecta eſſe debes aĩa mea.
Quia ipſe eſt deus meus qui vocat me
et ſalutaris meus ꝗ redemit per huma
nitateʒ aſſũptaʒ et adiutor meus ad bñ
operandũ et ideo non emigrabo ab eiꝰ
fide non ſepabor ⁊ hoc qꝛ In deo ſaluta
re meũ ſalus mea et gloria mea hic et in
futuro. et ipſe eſt meũ auxiliũ in omni i
firmitate mea et ſpes mea in deo eſt nõ
in rebus ſeculi.
Cum ergo deus noſter talis ſit Sperate in
eo omnis cõgregatio populi ⁊ vt poſ
ſitis ſecure ſperare effundite euacuate ab
omni ſorde corda veſtra pcta veſtra vber
rimis lacrimis confitendo coraʒ illo ſpera
te dico qꝛ deꝰ adiutor noſter in eternũ
Ego monui ſperare in dño. Verũtamen
filij hominũ ade et eue hoc non attendũt
ſed ſunt vani terrena appetentes vt auari
mendaces in ſtateris vt cupidi ꝗ falſis
ponderibus ſtudent alios decipere vł vt he
retici ꝗ in exponēdis diuinis ſcripturis ſunt
mendaces. vt ſimplices in aliquē inuoluãt
errorē. ſtudia auteʒ horuʒ in hoc conueniũt
ꝙ de vanitate ad vanitatem tendunt
alios in idipſum vanitatiſ ducentes vt ſo
cios ſibi conſtituãt.
Vox eccleſie. o vos filij Nolite ſperare in
iniquitate in malicia qꝛ inde nulla vtili-
tas naſcitur ſed potiꝰ eterna damnatio pcu
ratur et ad pauperes ait et rapinas noli
te concupiſcere auferendo aliena ꝑ vio-
lentiaʒ. non eñi poteſt crimen rapine indigē
tia tollere. et ad diuites ait diuitie ſi afflu
ant nolite cor apponere vt eas ſũmuʒ
bonũ putetis. vt ille qui non habet nõ am
biat. et ille qui habet non ſuperbiat
Nolite hec mala facere. qꝛ Deus ſemel. i.
immutabiliter locutuſ eſt et eo loquente
duo hec audiui ꝗ omnes ſcripture diuīe
continent. ſ. ꝙ poteſtas dei eſt ad punien
duʒ malos et miſericordia ad remunerã
duʒ bonos quia tu reddes vnicuiqʒ iu
xta opera ſua.

Pſalmus. LXII. in quo monet re
cte cõuerſari in medio nationis
praue.

Eccleſia neceſſitatibus huius vite
eſtuans clamat.

Deus deus meus
ad te vigilo te ſolũ deſiderans
⁊ laudare cupiēſ et hoc excitante
me luce tue gratie.
Ideo vigilo. qꝛ Sitiuit venire ad te ani
ma mea fonteʒ viuũ in quo plenã inueni-
ret refectionē. et inqeta eſt donec qeſcat in
te. ſitiuit hoc ideʒ ad laudeʒ tuaʒ et hoc qm̄
multipliciter caro mea. qꝛ multis ⁊ am
plioribus cauſis qʒ aĩa. ſubiacet eñi ãplio
ribus miſerijs. ſ. ſiti fami frigori et hmōi.
Sitiuit in te merito aĩa mea qꝛ pñs ſclm̄
eſt Tota deſerta qʒtũ ad ſe omni bono et
inuia qꝛ nullã habet viã per quã ad te ve
niatur et inaquoſa. i. ſterilis et infructuo
ſa et ſic in hac ſiti degens in mandatis tuis
vigilando apparui tibi per ſanctuʒ deſiđ
rium meuʒ vt tua luce illuſtratus videreʒ
xpm̄ virtutem et gloriam tuam ⁊ qꝛ
apparui tibi obſequendo te videre merui
Ideo hec omnia ago. Quoniam melior
eſt miſericordia tua ſuper vitas. nam
vita nature et vita gratie et vita glorie pen
dēt ex miſericordia dei labia mea lauda
bunt te ꝑ beneficijs mihi ex tua miſericor
dia exhibitis.
Et qꝛ miſcđia tua eſt ſuꝑ vitas. Benedicã
te in tota vita mea bñ viuendo miſcđie
tue tribuēdo totã vitã meã ad honorē ⁊ glãʒ
nois tui bona operabor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Leuabo man⁹ meas in oratiōe. et ħ petā vti
nā. Anima mea repleatur ſapientia q̄ ad-
eps eſt anie ſine qua anima macreſcit. ⁊ ita
exilis efficit̄ vt in bonis operib⁹ cito deficiat
nō enim placet macra ania deo ſicut nec ca
ro macra dicebat̄ placere deo in ſacrificio. ⁊
ania repleat̄ pia alacritate ſpūſſancti q̄ qua
ſi pinguedo anie eſt et labijs exultatōiſ
i. voce exultante laudabit os meū nomē
ſanctū tuū gratias referendo de tuis bene-
ficijs.
Laudabit te os meū et in ſtratu et i mane ⁊
ħeſt. ¶ Sic memor fui tui ſupra ſtra
tū meū. ſ. in q̄ete pſperitatis q̄n ſolent būa
na corda collata bñficia in memoria vix bṙē
tūc in matutinis q̄z in bonis actib⁹ me-
ditabor in te q̄r fuiſti adiutor me⁹ ni
ſi enī te iuuante bona a nobis impleri non
poſſunt.
Et q̄a fuiſti adiutor meus in periculis. In
refrigerio qđ mihi faciēt ale tue exul
tabo ideo exultabo q̄r ania mea feruenti
dilectione adheſit poſt te vt te imitetur.
et q̄a ſic adheſit ſuſcepit me fili⁹ tu⁹ xp̄us
q̄ eſt dextera tua alarū ſuarum velamine
ptegendam.
Quia ſuſcepit me dextera tua ipſi pſecuto
res In vanū queſierūt aniam meam
fruſtrati intentione ſua q̄ ꝯdictionib⁹ ſcele
ſtis me extinguere tēptauerūt introibūt
in inferiora inferni. tradentur in po
teſtate hoſtiū ſuoꝝ et cū malignis ſpiri
tibus q̄ ſimulata verſutia veluti vulpeſ bo
minibus inſidiātur. erunt ſortes eoꝝ.
Rex vero xp̄s letabitur in deo patre et
nos in ipſo poſt reſurrectionē et digni lau
de habebunt̄ qui iurāt in eo. i. q̄ ei mētis
inuiolabile obſequiū pmittūt et pſoluunt q̄r
os loquētiū ꝯ eos i hac vita iniqua ob
ſtructū erit in iudicio q̄n eternalit̄ ꝯuicta
ois iniquitas obmuteſcet

Pſalmus. LXIII. in quo docemur
in paſſionibus ſperare in domino.
Vox chriſti ex perſona humanitatiſ

Exaudi deus ora-
tionē meā q̄a te totis virib⁹ pre-

cor a timore inimici ꝓpli iudayci eripe
aniam meā nō pcatur vt eripiat̄ a morte
quā libens p ſalute omniū venerat ſubire.
ſed a timore ꝓpli pſequētis ne. ſ. ppter timo
rem cederet inimicis Protegas me a cō
uētu et cōſilio malignantiū mala ꝯ me
cogitantiū. ſ. pncipū ſacerdotū et ſenioꝝ po
puli cū me faceres reſurgere. tūc enim q̄ me
credebāt cōmuniter mori reſurrectōis mee
gl̄a pbabunt̄ eē cōfuſi et ptegeſ me a ml̄
titudine operantiū iniquitatem actu
vt me occiderent Qui exacuerūt vt gla
dium linguas ſuas accuſando xp̄um ⁊
inclamādo mortē eius intenderūt arcū
parauerunt dolos parauerunt inſidias
occultas. pſidū quidē iudā datis trigīta ar
gēteis ſollicitauerūt vt eēt traditor. q̄ e⁹ vio
bat̄ diſcipl̄s O res amara et oī felle deterior
ꝯuiuā ad pditioꝫ. diſcipuluꝫ ad neceꝫ. cōſer
uatorem pecunie p̄mio ſubito fuiſſe corrup
tū Intenderūt quidem arcum malicie
ſue vt ſagittent in occultis. i. occulte ſm
ſtultam opinionē eoꝝ immaculatum. ſcꝫ
xp̄m q̄ nullā cōtraxit maculā pctoꝝ. ſed cele
ſti puritate mundiſſim⁹ ab omni delicto p
batur alienus. Subito ſagittabunt euꝫ
ſcꝫ q̄ntū ad ſe. ſubito enim putabant ſe iudi
eū delere poſſe. ſed tamē pot⁹ eius gl̄a dila
tata eſt non timebūt tantū ſcelus in deū
ſuū et regem perpetrare. O cor durum vel
le occidere hominē q̄ mortuos ſuſcitabat ⁊
inde non timere ideo non timuerunt quia
obſtinatione duriſſima n̄ v̄ritatis munimi
ne ſolidata firmauerūt apud ſe ſermo
nem neq̄z quando dixerūt re⁹ eſt mortis
¶ Poſtq̄z firmauerūt iudei apud ſe de oc
cidendo xp̄m. Narrauerunt inter ſe cō
ſilia capientes vt abſconderent laque
os quibus xp̄m cape poſſent dicēteſ quiſ
videbit eos. ſ. laq̄os q̄ſi dicerēt nec ipe nec
eius amici ſic iudei ſcelerata mēte ꝯfuſi xp̄ꝫ
tātūmodo hominē putātes malignitatem
ſuam non credebant agnoſci ab eo cui cun
cta celeſtia et terrena veraci⁹ patent q̄z ipa
ſibi ſint cognita. Scrutati ſūt ml̄to ſtu
dio inquirentes iniquitateſ ſi forte i xp̄o
reperirent aliq̄s vt inuenirēt q̄ ex cauſa accu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf